

സമ്പൂർണ്ണതയുടെ കണ്ണാടിയിൽ യഥാർത്ഥ സ്വരൂപത്തെ കാണൂ

ഇന്ന് ബാഹ്യാദ ബ്രാഹ്മണ കുട്ടികളുടെ ആദി മുതൽ ഇന്നു വരെയുള്ള ജീവിതത്തിൽ, ബ്രാഹ്മണരുടെ വിശേഷ കർത്തവ്യമായ -വിനാശവും സ്ഥാപനവും, ഈ കാര്യത്തിൽ ഓരോരുത്തരും എത്ര വേഗത്തിലാണ് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്, ആ കർത്തവ്യത്തിന്റെ ഗതി നോക്കുകയായിരുന്നു. എത്രത്തോളം തന്റെ കർത്തവ്യമാകുന്ന ഉത്തരവാദിത്വം നിറവേറ്റിയിട്ടുണ്ട്, ഇനി എത്ര ബാക്കിയുണ്ട്? ബ്രാഹ്മണരുടെ കർത്തവ്യത്തിന്റെ ആധാരത്തിലാണ് വിശേഷ ടൈറ്റിലുകൾ -വിശ്വമംഗളകാരി, വിശ്വത്തിന്റെ ആധാരമൂർത്തി, വിശ്വത്തിന്റെ ഉദ്ധാരമൂർത്തി, വിശ്വപരിവർത്തകർ എന്നൊക്കെ നൽകിയിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് ഏതു പോലെയൊന്നോ ടൈറ്റിൽ അതുപോലെ കർത്തവ്യം പ്രാപ്തിക്കൽ രൂപത്തിൽ എവിടം വരെ ആയിട്ടുണ്ട്, എവിടം വരെ ആകണം? ഓരോരുത്തരും തന്റെ കർത്തവ്യത്തിന്റെ ശതമാനം നോക്കൂ. സമയത്തിനനുസരിച്ച് വേഗതയുണ്ടോ അതോ ഇനി വേഗത വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ടോ? ആദ്യത്തെ കാര്യം സ്വയത്തെ പരിശോധിക്കൂ -സ്വയം പ്രതി വിനാശത്തിന്റെയും സ്ഥാപനയുടെയും കർത്തവ്യത്തിൽ കഴിഞ്ഞു പോയതിന്റെ കണക്കുകൾ, പഴയ സ്വഭാവ സംസ്കാരങ്ങൾ എല്ലാം എത്രത്തോളം വിനാശമായി? പുതിയ സ്വഭാവ സംസ്കാരങ്ങൾ അതായത് ബാഹ് സമാൻ സ്വഭാവ സംസ്കാരങ്ങളുടെ സ്ഥാപന എത്രത്തോളമായി? സമ്പൂർണ്ണ വിനാശം നടത്തിയോ അതോ അർദ്ധ വിനാശമാണോ നടത്തിയത്? എത്രത്തോളം പഴതിന്റെ വിനാശം നടത്തിയോ അത്രയും പുതിയ സംസ്കാരങ്ങളും സ്വഭാവങ്ങളും ധാരണയാകും. അതുകൊണ്ട് പരിശോധിക്കൂ എത്ര വേഗതയിലാണ് ഈ കാര്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്ന്.

രണ്ടാമത്തെ കാര്യം. സ്വയത്തിന്റെ സമ്പർക്കത്തിൽ വരുന്ന ആത്മാക്കൾ അഥവാ സംബന്ധത്തിൽ കഴിയുന്ന ആത്മാക്കളുടെ പഴയ സ്വഭാവ സംസ്കാരങ്ങൾ കണ്ടുകൊണ്ടും കാണാതിരിക്കൂ അതായത് തന്റെ കർത്തവ്യത്തിന്റെ സ്മൃതിയിലൂടെ അഥവാ തന്റെ ടൈറ്റിലുകളുടെ സമർത്ഥതയിലൂടെ ആ ആത്മാക്കളിലും പരിവർത്തനം കൊണ്ടുവരുന്ന കാര്യത്തിന്റെ വേഗത എത്രത്തോളമായി? ചാരിറ്റി ബിഗിൻസ് അറ്റ് ഹോം ചെയ്തോ? എത്ര തന്നെ തമോഗുണി ആത്മാവാണെങ്കിലും, ബ്രാഹ്മണരുടെ കർത്തവ്യ പ്രമാണം സദാ അങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കളെ പ്രതിയും മംഗള ഭാവന ഉണ്ടോ അതോ വെറുപ്പിന്റെ ഭാവനയാണോ ഉള്ളത്? ദയ തോന്നുന്നുണ്ടോ അതോ ദേഷ്യമാണോ തോന്നുന്നത്? ദേഷ്യത്തിൽ വന്ന് ബാബക്കു മുന്നിലും നിമിത്ത ആത്മാക്കൾക്കു മുന്നിലും ആ ആത്മാക്കളെ പ്രതി ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് തെളിവ് നൽകുകയാണ് -ഇയാൾ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു, ഇയാൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ ഇങ്ങനെ എന്തുകൊണ്ട്? ഇപ്രകാരം തെളിവ് നിരത്തുന്നു.

മൂന്നാമത്തെ കാര്യം, വിശ്വത്തിലെ സർവ്വ ആത്മാക്കളെ പ്രതി സദാ സങ്കല്പത്തിൽ പോലും മംഗളം ചെയ്യണമെന്ന സ്മൃതി ഉണ്ടോ? പരിധിയില്ലാത്ത സേവനം അതായത് വിശ്വ സേവനത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം മനസ്സിലാക്കിയാണോ നടക്കുന്നത്? മനസ്സിലൂടെ പോലും വിശ്വത്തെ പ്രതി തന്റെ ശക്തികളുടെ ഖജനാവ് അഥവാ ജ്ഞാനത്തിന്റെയും ഗുണത്തിന്റെയും ഖജനാവുകളുടെ മഹാദാനിയായി മാറി ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണോ? സ്വയത്തെ വിശ്വത്തിനു മുന്നിൽ അധികാരി എന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ അതോ എവിടെയാണോ താമസിക്കുന്നത് ആ ദേശത്തിന്റെ അഥവാ ഗ്രാമത്തിന്റെ അധികാരി എന്നാണോ മനസ്സിലാക്കുന്നത്? പ്രാപ്തിക്കലായി സ്മൃതിയിൽ എന്തു സേവനമാണുള്ളത്? മുന്നിൽ വരുന്നത് പരിധികളാണോ പരിധിയില്ലായ്മയാണോ? സങ്കല്പത്തിൽ അത്രയും സമർത്ഥത ഉണ്ടോ -ശക്തിശാലിയായ സങ്കല്പത്തിലൂടെ വിശ്വത്തിലെ ആത്മാക്കളുടെ സേവനം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടോ? ചിന്തകളുടെ ശുദ്ധി അനുസരിച്ച് വായുമണ്ഡലത്തെ ശുദ്ധമാക്കുവാൻ സാധിക്കണം. ചിന്തകളുടെ ശക്തിയാണ് -ശുദ്ധി അതായത് പവിത്രത. പവിത്രതയുടെ ആധാരമാണ് ഭായി-ഭായിയുടെ സ്മൃതിയും ചിന്തയും. അങ്ങനെയുള്ള ചിന്തകൾ എത്രത്തോളമായിട്ടുണ്ട്? ഇപ്രകാരം തന്റെ കർത്തവ്യത്തിന്റെ ഗതിയും വിധിയും പരിശോധിക്കൂ. എപ്പോൾ വരെ സ്വയം വിനാശത്തിന്റെയും സ്ഥാപനയുടെയും പ്രാപ്തിക്കൽ സ്വരൂപമാകുന്നില്ലയോ, അതുവരെ വിശ്വത്തിൽ കർത്തവ്യത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷത ഉണ്ടാവുക, സ്വയത്തിന്റെ ഗതി അനുസരിച്ചു മാത്രമായിരിക്കും കാരണം ഇന്ന് വിശ്വത്തിലെ ആത്മാക്കൾ നോക്കിയും കണ്ടും കച്ചവടം ചെയ്യുന്നവരാണ്, അല്ലാതെ വെറുതെ കേട്ടുകൊണ്ടു മാത്രം അംഗീകരിക്കുന്നവരല്ല. തന്റെ യഥാർത്ഥ മാനുതകൾ അംഗീകരിക്കപ്പെടണമെങ്കിൽ സ്വയം ആ മാനുതകളുടെ സ്വരൂപമാകണം. സ്വരൂപമാകുന്ന സാമ്പിളിലൂടെ കച്ചവടം സിമ്പിളായി മനസ്സിലാക്കി കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കും. അല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇപ്പോഴും അല്പജ്ഞ അയഥാർത്ഥ മാനുതകളിലൂടെ ഭൂരിപക്ഷം ആത്മാക്കളും വിശ്വ പരിവർത്തനം അഥവാ സ്വ പരിവർത്തനം അത്രയും പ്രയാസമുള്ളത് അഥവാ അസംഭവ്യം എന്നു മനസ്സിലാക്കുമായിരുന്നില്ല, അതുകൊണ്ടു തന്നെ സ്വയം പഴിക്കുന്ന രോഗം കൂടുതലാണ്. ഇന്നത്തെ കാലത്ത് ഹൃദയ സ്തംഭനം എന്ന ശാരീരിക രോഗം കൂടുത

ലായിരിക്കുന്നതു പോലെ ആദ്ധ്യത്മിക ഉന്നതിയിൽ സ്വയം പഴിക്കുന്ന രോഗം കൂടുതലായിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ആത്മാക്കൾക്ക് പ്രാക്ടിക്കൽ പരിവർത്തനത്തിലൂടെ മാത്രമേ അതായത് കണ്ണുകൾ കൊണ്ടു കാണുവാൻ സാധിക്കുന്ന വസ്തുവിലൂടെ മാത്രമേ ധൈര്യവും ശക്തിയും ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. ധാരാളം കേട്ടു ഇനി കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. പ്രമാണത്തിലൂടെ പരിവർത്തനം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വിശ്വ പരിവർത്തനത്തിനു അഥവാ വിശ്വമംഗളത്തിനു സദാ സ്വമംഗളം ആദ്യം സാമ്പിളിന്റെ രൂപത്തിൽ കാണി ക്കൂ. ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായോ കർത്തവ്യത്തിനു വേണ്ടി എന്തു പരിശോധിക്കണമെന്ന്? വിശ്വമംഗളമാകുന്ന സേവനത്തിന്റെ ക്ഷേത്രത്തിൽ സഹജ സഫലതയുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് -പ്രത്യക്ഷ പ്രമാണത്തിലൂടെ ബാബ യുടെ പ്രത്യക്ഷത. എന്താണോ പറയുന്നത് അത് കാണുവാൻ സാധിക്കണം. പറയുന്നത് ഞങ്ങൾ ബ്രാഹ്മ ണർ ആൾമൈറ്റി അതോറിറ്റി ആണ്, മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാനാണ്, മായാജീത്താണ്, ദയാഹൃദയരാണ്, ആത്മീയ സേവാധാരികളാണ്, അപ്പോൾ എന്താണോ പറയുന്നത് അത് പ്രാക്ടിക്കലായി സ്വരൂപത്തിൽ കാണിക്കണം. പേര് മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാൻ എന്നിട്ട് സ്വയം വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങളെ സമാപ്തമാക്കു വാൻ സാധിക്കുന്നില്ല, പിന്നെ വിശ്വമംഗളകാരിയായി ആര് അംഗീകരിക്കുവാനാണ്, പോകപോകേ സ്വയ ത്തിന്റെ സ്വഭാവ സംസ്കാരങ്ങളെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ തന്നെ സ്വയം പഴിക്കുന്നവ രായി തീരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ളവരെ വിശ്വപരിവർത്തകർ എന്ന് ആര് മാനിക്കും! സ്വയം സഹയോഗം ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരെ വരദാനി എന്ന് ആര് മാനിക്കും! അതുകൊണ്ട് സമ്പൂർണ്ണതയുടെ കണ്ണാടിയിൽ സ്വയത്തിന്റെ സ്വരൂപം കാണുക. സ്വയത്തെ സമ്പന്നമാക്കി സാമ്പിളായി മാറൂ. മനസ്സിലായോ എന്തു ചെയ്യണമെന്ന്? ഈ വർഷം സ്വയത്തെ സമ്പന്നമാക്കി വിശ്വമംഗളകാരിയായി മാറൂ. പരിശോധി ക്കൂ, പരിവർത്തനപ്പെടുത്തൂ.

ആദ്യം ഗുജറാത്ത് ആരംഭിക്കട്ടെ -കേൾക്കുമ്പോൾ ഇത്രയും സന്തോഷം ഉണ്ടാകുന്നുവെങ്കിൽ ആയി തീരുമ്പോൾ ഉള്ള സന്തോഷം എന്തായിരിക്കും. ഗുജറാത്തിന്റെ ഭൂമി സാത്വിക ഭൂമിയാണ് -അതിനാൽ ഗുജറാത്ത് സാമ്പിൾ തയ്യാറാക്കണം. ആരെ കണ്ടാലും സാമ്പിൾ ആണെന്ന് തോന്നണം. ഗുജറാത്ത് നല്ല തുപോലെ വിസ്താരം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. നല്ല വ്യഭിധിയുമുണ്ട് -ഇനി ബാക്കി എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? അങ്ങനെയുള്ള വിധി കൊണ്ടുവരൂ -അതിലൂടെ വായുമണ്ഡലം ശക്തിശാലിയാകണം, വിപ്ലവങ്ങൾ വിനാശമാകണം, ആ വായുമണ്ഡലത്തിലേക്ക് വിശ്വത്തിലെ ആത്മാക്കൾക്ക് ആകർഷണം ഉണ്ടാകണം. ഗുജറാത്തിനെ ലൈറ്റ് ഹൗസ്സാക്കി മാറ്റണം. ഗുജറാത്തിന്റെ മാത്രം ലൈറ്റ് ഹൗസ്സ് അല്ല വിശ്വത്തിന്റെ ലൈറ്റ് ഹൗസ്സാക്കി മാറ്റണം, അതിലൂടെ വിശ്വത്തിലെ ആത്മാക്കൾ സ്വയത്തിന്റെ അഥവാ ബാബയുടെ പരിചയത്തിന്റെ പ്രകാശം ലഭിക്കണം. പരമാത്മ ബോംബിടുവാൻ ആരംഭിക്കൂ. അങ്ങനെയുള്ള ബോംബെ റിയൂ, അത് പൊട്ടുന്നതോടെ ആത്മാക്കൾ ഓടി അവരുടെ രക്ഷാസ്ഥാനത്ത് എത്തിച്ചേരണം. ആദ്യം ഗുജ റാത്ത് ആബുവിൽ ക്കൂ ആരംഭിക്കണം. ആര് വരുന്നോ അവർ അർജ്ജുനനായി മാറണം. അർജുൻ എന്നാൽ ഒന്നാമൻ. ശരി.

അങ്ങനെയുള്ള സദാ സേവാധാരികൾക്ക് ഒരു സെക്കന്റുകൊണ്ടോ ഒരു സങ്കല്പം കൊണ്ടോ സേവനം ചെയ്യാതിരിക്കുവാനാകാത്തവർ, നിരന്തര യോഗികൾ, നിരന്തര സേവാധാരി സർവ്വ പ്രകാരത്തിലുള്ള സേവനത്തിൽ പ്രത്യക്ഷ ഫലം കാണിക്കുന്ന, അങ്ങനെയുള്ള പ്രത്യക്ഷ പ്രമാണമായി മാറി വിശ്വ മംഗളം ചെയ്യുന്ന ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്തദയയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

പാർട്ടികളുമായി കൂടിക്കാഴ്ച:

1. സംഗമയുഗത്തിലെ സമയം ഓരോ ചുവടിലും കോടികൾ സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള അവസരം സദാ ബാബയുടെ ഓർമ്മയിൽ കഴിഞ്ഞ് ഓരോ ചുവടിലും കോടികൾ സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണോ? ഓരോ ചുവടിലും കോടികൾ എന്ന് ആരെ കുറിച്ചാണ് പാടിയിട്ടുള്ളത്? നിങ്ങളെക്കുറിച്ചല്ലേ? ഈ സംഗ മത്തിലാണ് കോടികളുടെ സമ്പാദ്യം നൽകുന്ന ഖനി ലഭിക്കുന്നത്. പിന്നീട് മുഴുവൻ കല്പത്തിലും ഈ അവസരം ലഭിക്കുന്നില്ല. സംഗമയുഗം സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള യുഗമാണ്, സത്യയുഗത്തെ പോലും പ്രാല ഖ്ധിയുടെ യുഗമെന്നാണ് പറയുക, സമ്പാദ്യത്തിനുള്ള യുഗമെന്നു പറയില്ല. ഇപ്പോൾ സമ്പാദിക്കുവാ നുള്ള സമയമാണ്. എത്രമാത്രം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അത്രയും സമ്പാദിക്കാം. അപ്പോൾ എത്ര സമ്പാ ദിച്ചു അഥവാ സമ്പാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു? എത്ര സമ്പാദിക്കണമോ അത്രയും ആകുന്നുണ്ടോ അതോ എത്രയും അത്രയും തമ്മിൽ വലിയ അന്തരമുണ്ടോ? ഒരു ചുവട് എന്നാലർത്ഥം ഒരു സെക്കന്റു പോലും സമ്പാദ്യമില്ലാതെ പോകരുത് അതായത് വ്യർത്ഥമാകരുത്. അത്രയും ശ്രദ്ധ ഉണ്ടായിരിക്കണം. സത്യയുഗത്തിൽ വിശ്വമഹാരാജാവും രാജാവുമൊക്കെയാകുന്നത് ഇപ്പോഴത്തെ സമ്പാദ്യത്തിന്റെ ആധാ രത്തിലാണ്. അപ്പോൾ ആരാകും, വലിയ മഹാരാജാവാകുമോ അതോ ചെറിയ രാജാവോ? വലിയ രാജാ വിന്റെ അടുത്ത് എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത സമ്പത്തുണ്ടാകും, അത്രയും എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത സമ്പാദ്യം

സ്വരൂപിച്ചോ? സദാ ഭണ്ഡാര നിറഞ്ഞാണോ ഇരിക്കുന്നത്? അപ്രാപ്തമായി ഒരു വസ്തുവില്ല...ആ സംസ്കാരം ഇപ്പോൾ ഉണ്ടോ. സദാ തൃപ്ത ആത്മാവ്, അപ്രാപ്തമായി ഒരു വസ്തുവില്ല, അങ്ങനെയാണോ? ഇപ്പോൾ എല്ലാ ബന്ധനങ്ങളും മുറിക്കൂ. അല്പം സഹയോഗം കൊടുക്കൂ, സഹയോഗം കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാം എന്നു വിചാരിക്കരുത്, മുന്നോട്ട് കൊണ്ടു പോവുകയാണെങ്കിൽ മുന്നോടം -എന്നാണെങ്കിൽ മനസ്സിലാക്കാം സമ്പന്നമായിട്ടില്ലെന്ന്. സ്വയത്തിന്റെ ശക്തിയിൽ കുറവുണ്ട് അതുകൊണ്ടാണ് മറ്റൊരാൾ മുന്നോട്ട് നയിക്കുകയാണെങ്കിൽ മുന്നോടം എന്നു തോന്നുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ളവരെ തൃപ്ത ആത്മാവെന്നോ സമ്പന്ന ആത്മാവെന്നോ പറയുക സാധ്യമാണോ? ബാപ്ദാദ സ്വയം ദാതാവാണ്, കൊടുത്തു കൊണ്ടേയിരിക്കും, അത് ചോദിക്കേണ്ട ആവശ്യമേയില്ല. അങ്ങനെയുള്ള തൃപ്ത ആത്മാവ് ഭാവിയിൽ അളവറ്റ ഖജനാവിന്റെ അധികാരിയായിരിക്കും, ഇപ്പോഴേ സംസ്കാരം നിറച്ചാലേ ഭാവിയിൽ അത് ഉണ്ടായിരിക്കൂ. ശരി.

2.ആദ്യ ജന്മത്തിന്റെ സമ്പന്ന സ്റ്റേജ് വരെ എത്തുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം -ഹൈജമ്പ്-

ഇപ്പോൾ പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ സമയം കഴിഞ്ഞു. കാരണം സമയത്തിന്റെ വേഗത വളരെയധികം വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു, പുറകെ വരുന്നവർക്ക് അല്പ സമയം കൊണ്ടു തന്നെ എല്ലാ പഠിത്തവും പൂർത്തീകരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് തീവ്ര പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്ത് ഹൈജമ്പ് ചാടൂ. തീവ്ര പുരുഷാർത്ഥത്തിനു വേണ്ടി ഒരു കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധ ഉണ്ടായിരിക്കണം -തന്റെ സമ്പൂർണ്ണ സ്റ്റേജിനെ മുൻ നിർത്തി വർത്തമാന കണക്കുകൾ പരിശോധിക്കണം -സമ്പൂർണ്ണ സ്റ്റേജ് 16 കലയാണ്, അതിൽ എത്ര കലകൾ ഞാൻ ധാരണ ചെയ്തു, അതു പരിശോധിച്ചു കൊണ്ടേ പോകൂ, കുറവുകൾ നികത്തി പോകൂ, ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് പുരുഷാർത്ഥം. ശരി.

വിട പറയുവാനുള്ള സമയം - ഏതുപോലെ ബാബ കുട്ടികളെ കണ്ട് സന്തോഷിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ ഓരോ കുട്ടിയും സന്തോഷത്തിൽ നൂത്തമാടികൊണ്ടിരിക്കണം. സന്തോഷം നിറഞ്ഞ മുഖം വാക്കുകളെക്കാൾ അധികം സേവനം ചെയ്യുന്നു. മുഖം നടക്കുന്ന കറങ്ങുന്ന ചൈതന്യ മ്യൂസിയമായി മാറണം. ഏതു പോലെ മ്യൂസിയത്തിൽ ഭിന്ന ഭിന്ന ചിത്രങ്ങൾ ഉണ്ടോ അതുപോലെ മുഖത്തിലൂടെ ബാബയുടെ സർവ്വ ഗുണങ്ങളും കാണപ്പെടണം. നാവുകൊണ്ടുള്ള സേവനത്തിനു പോയി കേൾപ്പിക്കേണ്ടി വരുന്നു എന്നാൽ മുഖത്തിലൂടെ വിളിക്കാതെ തന്നെ അവർ സ്വയം വന്നു ചേരും. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ എല്ലാവരും സ്വയത്തെ ചൈതന്യ മ്യൂസിയമാക്കി മാറ്റൂ. ഇത്രയുമധികം മ്യൂസിയങ്ങൾ തയ്യാറായാൽ മാത്രമേ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനം നടക്കൂ. ബ്രഹ്മാബാബ ഈ ഉദ്ഘാടനത്തിനു വേണ്ടിയാണ് കാത്തു നിൽക്കുന്നത്, അതുകൊണ്ട് വേഗം തയ്യാറായിക്കൊള്ളൂ ഉദ്ഘാടനത്തിനായി. ഉദ്ഘാടനം എപ്പോൾ നടത്തും? ഡേറ്റ് ഫിക്സ് ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമോ അതോ അപ്രതീക്ഷിതമായിരിക്കുമോ, എന്നു സംഭവിക്കും?

സംഗമയുഗം നല്ലതു തന്നെ എന്നാൽ എല്ലാവർക്കും സുഖവും ശാന്തിയും കൊടുക്കുവാനുള്ള സങ്കല്പം കൂടി വേണം, മറ്റുള്ളവരെ ദുഃഖിയായി കാണുമ്പോൾ, പിടക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ ദയയെങ്കിലും തോന്നണ്ട. ശരി ഓം ശാന്തി.

വരദാനം :- അവിനാശി ലഹരിയിലിരുന്ന് ആത്മീയ ആനന്ദവും സന്തോഷവും അനുഭവിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മൺ സോ ഫരിസ്ഥയായി ഭവിക്കൂ!

ഇന്ന് ബ്രാഹ്മൺ സോ ഫരിസ്ഥ ദേവതകളെക്കാൾ ഉയർന്നവരാണ്. ദേവത ജീവിതത്തിൽ ബാബയുടെ ജ്ഞാനം എമർജാകുന്നില്ല. പരമാത്മ മിലനത്തിന്റെ അനുഭവവുമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ സദാ ഞങ്ങൾ ദേവതകളെക്കാൾ ഉയർന്ന ബ്രാഹ്മൺ സോ ഫരിസ്തയാണെന്ന ലഹരിയിൽ കഴിയണം. ഈ അവിനാശി ലഹരി ആത്മീയ ആനന്ദത്തിന്റെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും അനുഭവം നൽകുന്നതാണ്. അഥവാ ലഹരി സദാ ഇല്ലെങ്കിൽ ചിലപ്പോൾ ആനന്ദത്തിലും ചിലപ്പോൾ ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലുമായിരിക്കും.

സ്റ്റോഗൻ : തന്റെ സേവനത്തെ പോലും ബാബക്കു മുൻപിൽ സമർപ്പിക്കൂ അപ്പോൾ പറയാം സമർപ്പിത ആത്മാവെന്ന്.